

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

29. november 2010

J.nr. 2010-0018093

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 9. november 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 92, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torben Hansen (S).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes sende udvalget beregningsgrundlaget for aftalen om justering af den aktive beskæftigelsespolitik mellem regeringen, DF, LA og KD.”

Endeligt svar:

Aftalen om justering af den aktive beskæftigelsespolitik mellem regeringen, DF, LA og KD betyder, at den direkte refusion af kommunernes udgifter til forsørgelse sættes ned, og at forskellen mellem refusion i aktive og passive perioder reduceres. Det gør kommunerne mere ansvarlige i forhold til, hvor meget aktivitet de sætter i gang, og det samlede aktiveringsomfang ventes derfor at falde en smule.

Samtidig skal kommunernes incitament til at vælge de mest virksomme redskaber styrkes. Derfor får kommunerne fremover kun høj refusion af forsørgelsesudgiften under deltagelse i virksomhedsrettede tilbud og ordinær uddannelse. Særligt tilrettelagte projekter og anden vejledning giver lav refusion af forsørgelsesudgiften. En øget brug af virksomhedsrettede tilbud, der generelt er billigere end vejledning og opkvalificering, vil gøre indsatsen billigere.

Samlet betyder refusionsomlægningen desuden en harmonisering af refusionssatserne på tværs af ydelser, forenklede incitamenter for kommunerne og en lidt mindre, men mere virksomhedsrettet aktiveringsindsats. Fokus bliver i højere grad på at få folk gjort selvforsørgende.

Beregningsgrundlaget for vurderingen af de økonomiske konsekvenser af aftalen om justering af den aktive beskæftigelsespolitik fremgår af de økonomisk-administrative bemærkninger i forslag til ”Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner (Virksomhedsrettet aktivering, ændring af refusionssystemet m.v.)”, der er vedlagt som bilag.

Lovforslaget udmønter aftalen om justering af den aktive beskæftigelsespolitik mellem regeringen, DF, LA og KD. Heri gennemgås for hver enkelt del af aftalen, hvad de enkelte delforslag betyder for det offentlige som helhed, herunder for henholdsvis staten og kommunerne. På baggrund heraf kan jeg i overordnede træk oplyse følgende.

Udgifter til forsørgelse

I forhold til udgifterne til forsørgelse er effekten af refusionsomlægningen udgiftsneutral for det offentlige under ét. Refusionsomlægningen medfører en forskydning af finansieringen af forsørgelsesudgifterne fra staten til kommunerne som følge af den generelle nedsættelse af refusionssatserne. Desuden reduceres kommunernes refusion som følge af, at satsen under ”øvrige vejledning og opkvalificering” og ”6 ugers selvvalgt uddannelse” harmoniseres med refusionssatsen i passive perioder.

Det vurderes, at sænkningen af refusionssatserne vil føre til kommunale merudgifter i størrelsesordenen ca. 8 mia. kr. årligt, og at statens udgifter til refusion vil blive reduceret med samme beløb. Tilsvarende vil bloktilskuddet til kommunerne blive hævet med ca. 8 mia. kr., således at kommunerne under ét kompenseres fuldt ud for de merudgifter til forsørgelse, der følger af refusionsomlægningen.

Dette skøn er baseret på den forventede udvikling i aktiviteten på de enkelte forsørgelsesordninger justeret for de som følge af aftalen forventede ændringer i aktiveringsindsatsen, jf. nedenfor.

Kommunernes nettoudgifter til forsørgelse er omfattet af den kommunale budgetgaranti for så vidt angår udgifterne til modtagere af kontanthjælp, starthjælp, revalidering og ledighedsydelse. Udgifterne til dagpengemodtagere er omfattet af det særlige beskæftigelsestilskud, og udgifterne til uddannelsesydelse under 6 ugers selvvalgt uddannelse vil fremover blive omfattet af beskæftigelsestilskuddet. Kommunerne under ét kompenseres således fuldt ud for de merudgifter til forsørgelse, der følger af refusionsomlægningen.

Udgifter til aktivering

Beregningerne forudsætter endvidere, at kommunerne som følge af refusionsomlægningen vil målrette deres aktiveringsindsats, så færre vil få tilbud om aktivering som følge af, at forskellen mellem refusion i aktive og passive perioder bliver reduceret. Samtidig vil der ske et kvalitativt løft i den aktive indsats, idet kommunerne i mindre omfang end hidtil vil sende ledige i aktivering i form af ”øvrige vejledning og opkvalificering”, som primært er kurser og kommunale projekter, for i stedet at sende ledige i ”virksomhedsrettede tilbud” og i ”ordinær uddannelse”.

Det forventes, at denne omstilling til en mere virksomhedsrettet aktiv indsats vil blive gradvist større i løbet af perioden 2011-2014. Det er denne forventede omstilling af den kommunale beskæftigelsesindsats, der medfører en forventet årlig reduktion i driftsudgifterne til aktivering på ca. 525 mio. kr.

Et fælles driftsloft

I Aftale om en aktiv beskæftigelsesindsats, der virker, indgår endvidere, at der etableres ét fælles driftsloft på 13.700 kr. pr. helårsperson for kommunernes driftsudgifter ved aktivering af modtagere af dagpenge, kontanthjælp, starthjælp, sygedagpenge, revalideringsydelse og ledighedsydelse, samt driftsudgifter til 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Det skønnes, at de samlede offentlige driftsudgifter ved aktivering af de nævnte målgrupper i 2011 vil udgøre ca. 6,3 mia. kr., når der tages højde for den forventede reduktion i driftsudgifterne til aktivering på ca. 525 mio. kr. Med de nugældende refusionsregler forventes kommunerne at kunne hjemtage refusion for ca. 2,7 mia. af de 6,3 mia. kr. Det svarer til en effektiv refusionsprocent på ca. 43 pct. Det er ved beregningen af det nye driftsloft lagt til grund, at kommunerne under ét skal kunne hjemtage det samme beløb i refusion med det nye driftsloft. Med en forventet samlet målgruppe på knap 400.000 helårspersoner i 2011, er driftsloftet således beregnet til 13.700 kr., svarende til et landstotalt rådighedsbeløb på ca. 5,4 mia. kr., hvoraf 50 pct. refusion vil udgøre 2,7 mia. kr.

Som følge af etableringen af ét fælles driftsloft for de nævnte ydelser vil alle kommunernes driftsudgifter blive omfattet af den kommunale budgetgaranti.

Det betyder, at kommunerne under ét kompenseres fuldt ud for deres udgifter til aktiveringsindsatsen, inklusiv eventuelle merudgifter som følge af stigende ledighed.

Venlig hilsen

Inger Støjberg